

RONDONOM ONZE TOREN

Oud-Katholieke parochie HH. Anna en Maria te Haarlem

Redactioneel

Voor u ligt het eerste nummer van “Rondom onze toren” van 2022 in een nieuw jasje. In de layout van het blad heb ik geprobeerd om een verbinding te zoeken tussen de bestaande layout en die van het landelijke blad “De Oud-Katholiek”. De lezers van de PDF versie zien dit terug in het kleurgebruik in dit nummer, maar ik hoop dat ook in de zwart-wit geprinte versie de layout tot zijn recht komt.

Het maken van het blad is toch elke keer een hele klus, vandaar dat het nummer iets later bij u in de bus ligt dan ik gehoopt had, maar we hebben dit keer wel een vol nummer. Er kwamen stukken binnen van het landelijk bestuur, over de Vastenactie en het jaarlijkse Oud-Katholieke congres. Ook de vaste bijdragen uit de parochie van onze pastoor en penningmeester en van Jan Sentveld konden niet ontbreken. Als laatste heb ik zelf nog een kort stuk geschreven.

Esther van Enckevort

Colofon

Nieuwbrief

Rondom onze Toren is een uitgave van de OKKN parochie HH. Anna en Maria te Haarlem en verschijnt vijf keer per jaar. Het volgende nummer verschijnt 10 april 2022. Deadline voor uw bijdrage is 21 maart 2022.

Redactie

- ◇ Esther van Enkevort
(Eindredacteur)
esther@vanenkevort.net
- ◇ Pastoor Robert Frede
(robert.frede@okkn.nl)
023-5326878 / 06-22920471)
- ◇ Christel Ruts (corrector)

Giften

Uw gift voor het blad is welkom op NL67 INGB 0005351468 t.n.v. giften en bijdrage O.K. parochie St. Anna en Maria, o.v.v. ‘Rondom onze toren’

Website

haarlem.oudkatholiek.nl

facebook.com/oudkatholiekhaarlem

Redactie

- ◇ Martine Anema
- ◇ Michael Maas
- ◇ Peter van der Sman
- ◇ Cecilia Gudrun Kollerics

Diensten

Onze vieringen zijn online te volgen op YouTube via

www.oudkatholiekhaarlem.nl

Inhoud

<i>Redactioneel</i>	1
<i>Colofon</i>	2
<i>Inhoud</i>	2
<i>Woord van de pastor</i>	3
<i>Van de penningmeester</i>	4
<i>Oproep Kerkbestuur</i>	5
<i>Zoals het geweest is, zal het nooit meer zijn</i>	6
<i>Uitnodiging IOCC 2022</i>	7
<i>Enkele gedachten bij de veertigdagentijd</i>	8
<i>Uit de parochie</i>	10
<i>Zoals God ons schiep</i>	11
<i>Vastenactie 2022</i>	12
<i>Schuldhelpmaatje Zuid Kennemerland</i>	14
<i>Over de vieringen</i>	16

Woord van de pastor

Beste parochianen en vrienden van onze parochie,

Sinds zondag 23 januari jl. mogen we weer mét gemeente eucharistie vieren. De derde lockdown is voorbij. Uiteraard gelden er nog de nodige beperkingen – zie elders in dit nummer – maar een nieuwe poging tot het “gewone kerkelijke leven” terug te keren is gestart.

Samen met u hoop ik dat dit niet meer moet worden teruggedraaid. Een derde Goede Week alleen online wensen we allen niet!

In het kerkbestuur hebben we met elkaar afgesproken dat we in eerste instantie wat afwachtend zullen blijven m.b.t. het nemen van nieuwe initiatieven rondom thematische gemeenteavonden en andere zaken. Er is al veel energie weggelekt voor zaken die dan uiteindelijk niet door konden gaan. Onze hoop is in eerste instantie gevestigd op de tijd na de zomer als de pandemie naar onze hoop verleden tijd is.

Mocht u vragen, wensen of suggesties hebben dan kunt u deze met het kerkbestuur delen. Zodra dat weer op een goede wijze mogelijk is zullen we ook een gemeentevergadering bijeenroepen om met u de financiële stukken, de (gehouden) synodes en onze (en uw) plannen voor de toekomst van de parochie te bespreken.

Onze Anglicaanse zusterparochie heeft - sinds zijn installatie op 30 januari jl. - in de persoon van revd. Bruce Elliot Rienstra weer een eigen chaplain. Het Anglicaanse kerkbestuur heeft ons uitdrukkelijk laten weten dat een voortzetting van de goede samenwerking tussen onze gemeenschappen een vereiste was voor de aanstelling van de nieuwe chaplain. Tevens is grote erkentelijkheid tot uitdrukking gebracht voor de door de oud-katholieke geestelijkheid in de vacaturetijd bewezen ondersteuning. Ook wij hopen op een voortzetting van dit uitstekende nabuurschap!

De aankomende veertigdagentijd geeft ons allen hopelijk een tijd van rust en bezinning om na Pasen – en zonder corona – vrolijk het kerkelijk leven weer op te pakken!

Met een hartelijke groet vanaf de Kinderhuissingel in Haarlem,

Robert Frede, pastoor

Van de penningmeester

Wederom hebben wij een jaar vol COVID en beperkingen achter de rug. Dit heeft een weerslag gehad op de parochie. Veel activiteiten konden geen doorgang vinden door de maatregelen en ook een aantal van onze kerkdiensten konden wij enkel online aanbieden. Dit heeft ook een weerslag gehad op de financiën.

Doordat onze kerk wel “open” bleef voor de livestreams, verwarming aan, bloemen, organist die betaald moet worden etc hebben wij als parochie wel kosten gehad terwijl de collectes naar de doelen van de landelijke kerk moesten omdat wij niet enkel voor de parochie de dienst deden, maar voor het hele bisdom.

Hierover hebben wij als kerkbestuur een brief gestuurd naar de bisschopskas en zij hebben ons samen met het Ahuysfonds gecompenseerd voor de gemaakte kosten. Tegelijkertijd bleef u ook aan onze parochie denken. Hoewel de jaarcijfers nog niet af zijn ben ik als penningmeester positief gestemd. Het lijkt erop dat we het aardig gedaan hebben. In de volgende nieuwsbrief ga ik er vanuit u hier meer over te kunnen informeren.

Tegelijkertijd hebben wij de renovatie afgerond. Zoals eerder vermeld is ook deze volledig betaald door alle bijdragen die wij mochten ontvangen, inclusief de grote gift van weldoeners uit de kerk op het laatste moment. Het heeft bij ons als kerkbestuur de druk met de grote financiële zorgen weggenomen. Wij kunnen weer kijken naar de toekomst.

Binnenkort ontvangt u van ons een bericht over de actie kerkbalans. Dit is de jaarlijkse actie waarin we u vragen aan uw parochie te denken in financiële zin, uiteraard waar dit mogelijk is. Mocht het mogelijk zijn uw bijdrage iets te verhogen, dan zijn we daar erg blij mee. Vol spanning kijk ik naar de crisis wat betreft de olieprijs en het gas, en ons aflopende contract met de energieleverancier. De verwachting is dat de kosten hiervoor aanzienlijk zullen gaan stijgen.

Tegelijkertijd is er ook goed nieuws te melden. Sinds 1 januari 2022 is de taalschool Eduza overgenomen door Danner & Danner. Zij hebben de aanbesteding van de gemeente voor het geven van taallessen in Haarlem gewonnen en hebben te kennen gegeven dat ze meer dagdelen willen gaan huren. Ook hebben wij - gezien het commerciële karakter van dit bedrijf - de huurprijzen iets kunnen verhogen. Wij verwachten, mede door de grote hoeveelheid extra momenten, hieruit een aanzienlijk grotere opbrengst uit verhuur te kunnen halen.

Het blijft belangrijk goed op de penningen te letten. Als kerk moeten we zuinig omgaan met de bijdragen welke we krijgen en goed weten waar we dit aan besteden. Ik wil u bedanken dat we op u mochten rekenen in 2021 en hoop dat ook te mogen doen in 2022.

Heeft u vragen over het vastleggen van uw schenking om dit fiscaal gunstiger te kunnen doen? Ik informeer u hier graag over. Spreekt u me gerust aan bij het koffiedrinken op zondag of stuurt u een email naar penningmeester@haarlem.okkn.nl

Vriendelijke groet,

Thomas Ras,

Penningmeester

Oproep Kerkbestuur

Met het verstrijken van de zittingstermijn in het kerkbestuur op 31 december jl. van Heleen Glazenburg en het op 31 augustus a.s. naderende einde van de (twee keer verlengde!!!) zittingsperiode van Wim de Graaf zijn er na het vertrek van onze administrateur-penningmeester Henny Verhaar twee (of drie) vacatures in het kerkbestuur.

We zijn dus **DRINGEND** op zoek naar nieuwe kerkbestuurders.

Het is leuk, interessant en inhoudelijk afwisselend vrijwilligerswerk. De omvang is in overleg te bepalen.

Interesse? Spreek de huidige kerkbestuurders Joep Beneken Kolmer, Thomas Ras, Wim de Graaf of de pastoor aan. Ze vertellen je graag meer!

Van Henny en Heleen (en later in het jaar Wim) gaan we als parochie nog op gepaste wijze afscheid nemen!

Zoals het geweest is, zal het nooit meer zijn

Sinds de laatste “Rondom onze toren” verscheen, is er heel veel veranderd en ik hoop maar dat we elkaar nog herkennen als we elkaar weer mogen ontmoeten en of we dan de moed hebben om elkaar weer gezellig te benaderen, te omarmen liefst en dan eens lekker om de tafel gaan zitten om eens gewoon bij te praten zodat we weer een beetje op de hoogte raken van elkaars besognes. Van de mooie dingen, die wij in het verschiep hebben en van de problemen waar we het hoofd aan moeten bieden. Die laatste keer was in november en nu is 2022 alweer tot februari genaderd en je gelooft het niet maar de narcissen bloeien alweer langs de kant van de weg. Als wij uit het raam de zon kunnen zien ondergaan op de kortste dag, dan gaat hij onder links van de Maartenskerk in Hillegom. Maar twee weken later dan doet hij dat alweer aan de rechterkant en dat betekent dus dat hij elke dag twee minuten later ondergaat maar ook twee minuten vroeger opkomt. Mooi hè, we gaan dus de zomer tegemoet en dat biedt hoop.

Toch is er wel heel erg veel gebeurd en we zijn allemaal geraakt door het ziek worden van Rianne en het veel te snelle aflopen van haar leven te midden van ons. We konden afscheid nemen via de streaming maar we konden Thijs, Maria, Inne en Lykle niet in de armen nemen om hen te ondersteunen in hun verdriet. We konden het ook niet delen met elkaar en daarom zeg ik, zal het nooit meer zijn zoals het geweest is, voor niemand van ons. Vanzelfsprekend hebben we een manier gevonden om ons medeleven te betuigen maar gevoelsmatig zijn we daarbij veel te kort geschoten. We hadden zoveel meer en anders gewild maar het werd ons onmogelijk gemaakt door dat stomme virus.

Het is nu 20 januari als ik dit schrijf en het is februari als u dit leest. Ik weet dus dat de kerken weer open zullen gaan maar nog niet hoe. Ik weet dat we nog steeds anderhalve meter afstand moeten houden maar kun je dan ook contact maken en houden? En durven we dat allemaal want de variant verspreidt zich razendsnel en je ziet hem niet aankomen, het kan ook een haar zijn of een het, ik weet het niet. Moet ik er bang voor zijn? Ook zo'n vraag, je wilt toch niet ziek worden? Maar word je er ziek van, een beetje misschien. Het aantal besmettingen loopt nu razendsnel op, vandaag al 42.000 en hoeveel zijn dat er al geworden als u dit leest? Ik hoorde iemand zeggen dat het er wel 80.000 kunnen worden en hoeveel komen er dan in het ziekenhuis of op de i.c. en hoeveel komen er dan te overlijden. Geen opwekkende berichten en ik wilde het juist een beetje positief houden.

Dat proberen we ook elke zondag in de streaming. Het is prachtig dat het kan maar ik vind het triest dat het moet, dat het kennelijk niet anders kan want ik wil graag actief lid zijn van onze kerkgemeenschap en dat betekent dat je actief deelneemt aan de kerkdiensten, dat je kunt meezingen en meevieren en dat je na afloop gezellig met elkaar de overgang viert naar de normale zondagsviering voor iedereen thuis in de eigen familiekring. Dat betekent dus dat ik wel het een en ander mis en ik vraag me af of het ooit weer zal worden zoals het ooit geweest is. Mijn mening kent u, die staat boven dit stuk. Jammer dat dit ook niet anders kan.

Jan Sentveld

Uitnodiging IOCC 2022

For Life

Dit is het motto waarmee de Oud-Katholieke Kerk van Duitsland u van 1 t/m 4 september 2022 wil uitnodigen voor het Internationale Oud-Katholieke Congres (IOCC) in Bonn.

Oud-katholieken uit de lidkerken van de Unie

van Utrecht, en broeders en zusters in geloof uit alle kerken waarmee we verbonden zijn, zullen elkaar ontmoeten in de stad Bonn aan de Rijn, om te genieten van elkaars gezelschap, om samen kerkdiensten te vieren en om onderwerpen te bespreken die voor ons als Christenen belangrijk zijn.

Onder het motto “For Life!” staat u een gevarieerd programma te wachten. Talrijke workshops geven u de gelegenheid om de impulsen te volgen die ons vandaag de dag door de evangeliën worden gegeven. Samen willen we ons afvragen wat het in onze tijd betekent om kerk en parochie voor het leven te zijn.

Meer informatie over het programma kunt u binnenkort vinden op de website van het congres: www.iakk2022.de

Enkele gedachten bij de veertigdagentijd

*Heidenen bekeren is een christelijk werk,
maar christenen bekeren is een heidens werk.*

Aldus de zendeling in *Pauzeparade* van de cabaretier Fons Jansen. Bij die rake opmerking moet ik altijd denken aan de tijd dat ik theologie studeerde en ik wel eens zogeheten ‘bekeerlingen’ tegenkwam. Mensen die uit eigen beweging oud-katholiek waren geworden en niet zelden uitblonken door grote ijver tijdens de colleges, in gesprekken, in de liturgie en in het vrijwilligerswerk in de parochie. Vaak hoorde je dan over zo iemand zeggen: ‘Daar heb je weer zo’n typische bekeerling’. Met andere woorden: dat is iemand waar de scherpe kantjes nog van af moeten en die soms wel eens een toontje lager mag zingen.

Toch lijkt er onder die opmerking: ‘Daar heb je weer zo’n bekeerling,’ ook iets anders te zitten, namelijk de veronderstelling dat mensen die al hun hele leven tot een geloofsgemeenschap behoren, daarmee zó vertrouwd zijn dat niemand hen daarover nog hoeft te onderhouden. Maar is dat wel zo? Wijst de vermeende overijver van ‘bekeerlingen’ niet eerder op de gearriveerdheid van de oude garde, die zich niet wil laten gezeggen door wie net komt kijken? Als dat zo is, heeft Fons Jansens zendeling gelijk: christenen bekeren is een heidens werk.

Aan dat heidense werk worden wij in zekere zin ook in en door de veertigdagentijd herinnerd. Het is een tijd waarin we erop worden gewezen dat bekering allereerst geldt voor mensen die er soms al te vanzelfsprekend van uitgaan dat ze op grond van hun levenslange lidmaatschap van de geloofsgemeenschap allang ‘binnen’ zijn. De Schriftlezingen gedurende de veertigdagentijd, de gebeden en vooral het teken van het askruisje, doen ons beseffen dat we uit aarde zijn genomen en eenmaal aan de aarde worden toevertrouwd, net als ieder ander mens. Alle reden dus om ons te bezinnen op onze onvolkomenheid en onze neiging af te dwalen van de goede weg, die we vaak wel kennen en toch niet gaan. Met een ouderwets woord noemen we dat: bekering. Menigeen zal nu hoorbaar of onhoorbaar sputteren, want het woord bekering roept zoals gezegd vaak geen enthousiaste reacties op.

Moet ik mij als trouwe kerkganger bekeren? Waarvan dan?

De steken die ik laat vallen zijn toch *peanuts* vergeleken met wat mensen elkaar elders in de wereld aandoen? En waartoe moet ik mij bekeren? Ik leef toch netjes: ik doe geen vlieg kwaad, help mensen waar ik kan, betoon mij een betrokken parochiaan en betaal mijn kerkbijdrage netjes op tijd. Heb ik echt bekering nodig en zo ja, waarom in Gods naam? Bekering echter heeft niet te maken met wel of niet netjes leven, maar – om de boel nog maar eens

flink op te schudden – met besef van eigen zondigheid. André Zegveld schrijft:

Zondig ben ik niet omdat ik zondige dingen doe, ik doe zondige dingen omdat ik zondig ben.

Maar ben ik dan geen beeld van God, die zichzelf wegschenkende liefde is? Inderdaad, dat ben ik. Ik ben in staat om te ‘worden wat God is’, dat wil zeggen uitstromende liefde. Maar behalve beeld ben ik ook tegenbeeld van God, omdat er in mij ook een diepgewortelde neiging leeft om ‘gekromd en naar mezelf teruggebogen’ te leven. Dat is zonde, letterlijk en figuurlijk. Ook ‘gearriveerde’ gelovigen lopen dat gevaar!

In de veertigdagentijd brengen wij ons niet alleen die innerlijke gekromdheid en de daarmee gepaard gaande gemiste kansen te binnen, maar – belangrijker nog – de kans die God ons mensen gunt om opnieuw te beginnen. In veel van de profetische geschriften in het Oude Testament wordt het volk van God zich ervan bewust hoezeer het tekortschiet als het zichzelf beschouwt in de spiegel van Gods Wet. Maar direct daaraan worden de woorden gekoppeld dat God genadig is en vol liefde – en zelf spijt heeft over aangericht onheil. Hoe zou zo’n God die zichzelf de kans gunt opnieuw te beginnen, de mensen zo’n nieuwe kans kunnen onthouden? God bekeert zichzelf voortdurend, zeggen de profeten: steeds opnieuw keert hij op zijn schreden terug als hij weer eens des duivels is geworden op het volk. Zo mogen ook wij op onze schreden terugkeren als we weliswaar netjes hebben geleefd, maar ons hart op slot hebben gehouden voor de Ander en de ander. Van het allergrootste belang is dat we dat van harte doen. ‘Een askruisje halen’ is dus niet voor de vorm.

Scheur uw hart en niet uw kleren...

Bekering is een zaak waar de mens tot in het diepst van zijn ziel ‘ja’ zegt tegen de nieuwe weg die God hem wijst. Hoe herken je een mens die zich zo heeft bekeerd? Doordat hij vast en aalmoezen geeft, zoals Jezus zegt. Dat wil zeggen door jezelf iets te onthouden en het in plaats daarvan aan een ander te geven. Niet omwille van jezelf, maar omwille van de ander en daarmee van de Ander.

Een heidens werk? Misschien, als je denkt dat je als gelovige allang ‘binnen’ bent. Maar laten we wel wezen: God overvraagt ons niet, het is te doen. Dat wij in deze Veertigdagentijd eerlijk naar onszelf durven kijken en mogen ontdekken waar ónze nieuwe kansen liggen!

Ik wens allen een veertigdagentijd waarin we tijd en ruimte vinden om opnieuw met elkaar de weg van Gods volk te gaan!

Robert Frede, pastoor

Uit de parochie

Het is niet geheel eenvoudig nieuws uit de parochie c.q. berichten over parochianen in het parochieblad te brengen. Enerzijds is er oprechte belangstelling voor het wel en wee van de medeparochianen, anderzijds worden ons door de nieuwe strengere privacywetten ook grenzen gesteld. En niet iedereen heeft de wens berichten te delen. Toch zullen we in het parochieblad proberen de ‘balancing act’ te wagen om zo de samenhang te versterken en uit te bouwen.

De parochie rouwt nog steeds om Rianne Hammingh, echtgenote van Thijs Feenstra en moeder van Maria, Inne en Lykle, die op donderdag 30 december jl. op 53-jarige leeftijd is overleden. Haar uitvaart vond - i.v.m. de heersende corona-regels met betrekking tot het aantal aanwezigen – op 6 januari jl. niet in onze kerk maar in de PKN Oosterkerk plaats. Aansluitend werd Rianne op de Natuurbegraafplaats in Alkmaar begraven. Voor een uitvoeriger in memoriam verwijs ik naar de website.

Op zondag 23 januari jl. werd een gedachteniskruisje voor haar in onze kerk opgehangen. Haar gedachtenis zij ons allen een zegen!

Onze organist Albert Schaapman maakte in de nacht van Kerstmis een lelijke val in zijn huis ten gevolge waarvan hij in het ziekenhuis moest worden opgenomen. Na een periode van onderzoek werd hij voor verder herstel in het zorghotel “Casa Carmeli” van de zusters Karmelietessen in Bennebroek opgenomen.

We hopen dat zijn herstel voorspoedig blijft verlopen en dat we hem zo snel mogelijk weer op zijn vertrouwde plek achter het orgel zien.

In januari speelde de organiste Sabine Geerlof-van de Zande haar eerste diensten op ons mooie – maar ook niet heel gemakkelijke – Künckel-orgel. Het is de bedoeling dat zij regelmatig een zondag gaat spelen zodat het voor Albert ook na zijn herintrede weer mogelijk is om af en toe een vrije zondag te hebben.

Albert had tot aan zijn val álle – zonder uitzondering – diensten vanaf de heropening na de eerste lockdown gespeeld. Geen geringe prestatie!

Marieke en Johan van de Belt hebben aan de pastoor en het kerkbestuur na rijp beraad laten weten dat de oud-katholieke parochie Haarlem hen toch niet alles kan bieden waar zij behoefte aan hebben. We wensen hen veel geluk en Gods rijke zegen op hun spirituele reis en zullen de mooie zangstem van Marieke blijven missen.

Zoals God ons schiep

Op 24 januari kwamen meer dan honderd pastoraal medewerkers, priesters en andere mensen die werken voor de Rooms-Katholieke Kerk in Duitsland in het openbaar uit voor hun seksuele geartheid of genderidentiteit. ARD zond die avond de indrukwekkende documentaire “Wie Gott uns schuf” (Zoals God ons schiep) uit met interviews met een deel van hen. Voor mij was het zeer emotioneel om deze documentaire te kijken en het bracht mij ook weer terug bij mijn eigen coming out zo’n 3 jaar geleden.

Het Christelijke geloof is mooi en heeft mij zowel steun gegeven als dat het een belemmering heeft gevormd. Het mooie in de woorden van Jezus die spreekt over Gods onvoorwaardelijke liefde en hoe hij opkwam voor de mensen aan de rand van de samenleving. Niet voor niets was het Christelijke geloof in de eerste eeuwen van onze jaartelling een geloof van de armen, de slaven en de onderdrukten.

De belemmering werd gevormd door de houding van de RKK (toentertijd nog mijn kerk) ten opzichte van de LHBTI+ gemeenschap. Hoewel individuele gelovigen en geestelijken binnen de RKK de LHBTI+ gemeenschap steunen en ik ook best wel binnen de RKK kon blijven is het beleid van de RKK nooit op inclusie van de LHBTI+ gemeenschap gericht geweest en is de acceptatie niet vanzelfsprekend.

Mijn coming out kwam toen ik bij vrienden was van wie een geestelijk verzorger en voorganger in de PKN is. Zij heeft een inloop aan huis en ze vertelde zo liefdevol hoe bij haar iedereen welkom was en noemde zo nadrukkelijk dat ook de LHBTI+ gemeenschap daar welkom was. Geheel ongepland had ik toen mijn coming out en vertelde over mijn worsteling met mijn genderidentiteit. Dat er een Kerk is waar ik onvoorwaardelijk welkom ben bleek voor mij zo belangrijk dat ik dan ook gekozen heb om over te stappen naar de Oud-Katholieke Kerk. Velen kiezen er echter voor om de Kerk helemaal te verlaten. Verhalen hierover zijn vaak verhalen met heel veel verdriet en soms zelfs haat naar de Kerk. De Duitse groep kiest er met hun openlijke coming out voor om te proberen de RKK van binnenuit te veranderen. Ik hoop dat zij hierin slagen en ik wens ze heel veel sterkte op dit pad naar verandering.

De documentaire “Wie Gott uns schuf” is via de ARD Mediathek op internet te zien: <https://www.ardmediathek.de/>

Esther van Enckevort

Vastenactie 2022

De nood is zeer hoog!

Misschien kent u hem nog? Bisschop Manuel Ernesto van de Anglicaanse Kerk in Mozambique? Hij heeft zich de afgelopen jaren volop en met succes ingezet voor de opvang van Congolese en Burundese vluchtelingen in het vluchtelingenkamp Marratane. De Vastenactie in 2016 was hiervoor bestemd waardoor men in Marratane weer hoop kreeg. Via de Bisschoppelijke Commissie Sint Paulus wordt het missionaire bisdom Nampula, waar Bisschop Manuel bevolgen leiding geeft, al vele jaren gesteund.

Bisschop Manuel staat nu opnieuw voor een grote uitdaging. In de loop van 2021 is er door invallen van extremistenstrijders, die uit het Midden Oosten verjaagd werden, een nieuwe vluchtelingenstroom op gang gekomen: dit keer vanuit onveilig geworden noordelijke landsgedeelten. Een deel van deze vluchtelingen is opgevangen in VN kampen. Anderen vluchtten naar familie in veilige regio's. Deze families kunnen zelf maar nauwelijks het hoofd boven water houden en kunnen hun gevluchte familie eigenlijk na een eerste noodopvang niet langer onderhouden. De laatste (grote) groep vluchtelingen die niemand opvangt, heeft rond de steden Nampula en Pemba hutjes gebouwd en probeert daar te overleven.

Bisschop Manuel doet meer dan 200% zijn best voor een totaal-aanpak van deze problemen. Hij is volop betrokken bij de vredesonderhandelingen in het noorden van zijn bisdom. Daarnaast heeft hij ook een actieplan opgesteld om de vluchtelingen die niet in kampen worden opgevangen praktisch te ondersteunen. In 30 parochies verblijven rond 1500 gevluchte gezinnen. Stelt u zich eens voor: 50 gezinnen per kleine arme parochie verzorgen, te eten geven en opvangen. U begrijpt het gelijk: de nood is zeer hoog!

Dit actieplan kost veel geld naast alle energie en inzet van de parochianen. Gelukkig hebben trouwe partners aan Bisschop Manuel steun toegezegd om dit project te kunnen financieren, maar er is niet genoeg geld. Er is nu enige tijdelijke en minimale noodhulp, maar er is meer en structurelere hulp nodig. Helpt u mee om de vluchtelingen perspectief te bieden? Bisschop Manuel wil zelfvoorzienende gemeenschappen vormen, een duurzame oplossing voor deze mensen die voorlopig niet terug kunnen keren naar huis. Dit is wat het project voor ogen heeft:

- De 1500 families krijgen de eerste drie maanden voedselpakketten en schoon water. Dat kost € 30 per gezin voor drie maanden.
- Er zijn ongeveer 250 ondervoede kinderen onder de 6 jaar; zij krijgen een half jaar lang verrijkte pap om aan te sterken. Een kooktoestel voor de verrijkte pap kost per gemeenschap € 63.
- In alle 30 gemeenschappen wordt aan mannen en vrouwen les gegeven in het verbouwen van eigen voedsel, zodat zij duurzaam zelfvoorzienend kunnen worden. De kerk heeft al een stuk grond beschikbaar gesteld, maar er is nog veel meer nodig. Zoals gereedschap en zaden voor gewassen. Gereedschap voor het verbouwen van voedsel kost per gemeenschap € 49. Aanschaf zaden voor een gezin : € 8
- In het bisdom staan veel mangobomen die juist in deze tijd volop mango's dragen. Zoveel zelfs dat een groot deel nooit op tijd opgegeten kan worden. Het is de bedoeling het overschot te drogen in de zon met behulp van droogbakken, die men zelf kan maken. Constructiehout, zaag, gaas erover tegen insecten en snijden maar die mango's. Zo kun je al die mango's toch nog goed bewaren en leveren die later in het jaar een gezonde aanvulling op de maaltijd. Hout, schroeven en gaas kosten per droogbak rond de € 24.
- Ook is er katoenen stof nodig voor het maken van herbruikbare katoenen maandverbanden en zal er naailes gegeven worden hoe deze maandverbanden te maken. Een fikse rol katoen kost € 35 en een naaimachine kost per groep eenmalig € 200.
- Er komen groepen vrijwilligers trainingen geven om besmetting met allerlei ziektes w.o. Corona te voorkomen en ook om zelfhulpgroepen op te richten en te begeleiden, o.a. vanwege opgelopen trauma's. En er gebeurt nog veel meer.

Het goede nieuws is dat er in het bisdom Nampula genoeg mensen staan te popelen om hun kwaliteiten in te zetten om voedselpakketten en schoon water rond te brengen, de verrijkte pap te bereiden en uit te delen, les te geven in het verbouwen en verwerken van voedsel of om vrouwen en meisjes te leren om herbruikbaar maandverband te naaien. Er worden nu al overal mensen opgeleid om trainingen te geven en om zelfhulpgroepen te begeleiden.

Doet u mee vanaf Nederland om de vluchtelingen een nieuw bestaan te helpen opbouwen en de parochianen te ondersteunen in hun diaconale enthousiasme?

Schuldhulpmaatje Zuid Kennemerland

Enige tijd geleden heeft Stem in de Stad besloten niet verder te gaan met Schuldhulpmaatje Haarlem en aan de plaatselijke kerkelijke gemeentes gevraagd hiermee verder te gaan. Dat heeft

geresulteerd in de oprichting van Schuldhulpmaatje Zuid Kennemerland. Namens twee kerken in Haarlem en in samenwerking met een ex Schuldhulpmaatje is onlangs de oprichtingsakte van deze interkerkelijke stichting ondertekend. Wij zijn blij straks meer mensen met (beginnende) schulden te kunnen helpen. Ons bestuur bestaat nu uit vier enthousiaste personen. Wij zijn op zoek, zowel binnen als buiten de kerk, naar bestuurders met affiniteit voor **communicatie** of **financiën**, naar een nieuwe **coördinator** en naar nieuwe **Maatjes**

Wie mee?

Ook in Haarlem zijn er veel mensen met schulden. Beginnende schulden of grote schulden. Ons doel is deze mensen al in een vroeg stadium te bereiken. Daarbij helpen gecertificeerde Maatjes door inkomsten en uitgaven samen op papier te zetten, door zonder oordeel adviezen te geven en morele ondersteuning te bieden. Om een goed beeld te krijgen van de situatie doet een coördinator eerst een intake bij hulpvrager. Daarna koppelt hij/zij een Maatje aan de hulpvrager. Voor ze aan hun taak beginnen, volgen zowel de coördinatoren als de Maatjes een training van enkele dagen. De huidige interim coördinator houdt er binnenkort mee op en daarom zijn wij dringend op zoek naar een nieuwe coördinator. Denk je dat dat iets voor jou zou zijn, zou je wel een Maatje willen worden of denk je op het gebied van financiën of communicatie iets voor de stichting te kunnen betekenen, laat ons dat dat alsjeblieft weten. Wij zijn altijd bereid vragen te beantwoorden, maar je kunt ook kijken op www.schuldhulpmaatje.nl.

Wij hopen op veel respons om veel mensen te kunnen helpen.

Truus Jonkers

Telefoon: 06-22028293

email: t.jonkers@zuidkennemerland.schuldhulpmaatje.nl

Februari

6 zondag	5e zondag na Epifanie 10.00 uur eucharistieviering met installatie van de lector Thomas Ras celebrant: past. Robert Frede
13 zondag	6e zondag na Epifanie 10.00 uur eucharistieviering met de jaarlijkse gedachtenis voor Jacobus van der Oord, bisschop van Haarlem celebrant: past. Robert Frede
20 zondag	7e zondag na Epifanie 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Johannes van Riessen (Krommenie)
27 zondag	8e zondag na Epifanie 10.00 uur eucharistieviering celebrant: pr. Peter Ben Smit (Amsterdam)

Maart

Veertigdagentijd

2 Woensdag	Aswoensdag 19.30 uur eucharistieviering (samen met de Anglican Parish Haarlem) celebrant: past. Robert Frede
6 Zondag	1e zondag van de veertigdagentijd – Invocatie 10.00 uur eucharistieviering met de jaarlijkse gedachtenis voor Bert Wirix-Speetjens, bisschop van Haarlem celebrant: past. Robert Frede
13 zondag	2e zondag van de veertigdagentijd – Reminiscere 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede
20 zondag	3e zondag van de veertigdagentijd – Oculi 10.00 uur eucharistieviering celebrant: em. past. Koenraad Ouwens (Krommenie)
27 zondag	4e zondag van de veertigdagentijd – Laetare 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede

April

3

zondag

5e zondag van de veertigdagentijd – Iudica

10.00 uur eucharistieviering

celebrant: pr. Peter Ben Smit (Amsterdam)

10

zondag

Palmzondag

10.00 uur eucharistieviering samen met de Anglican Parish Haarlem

celebrant: past. Robert Frede

Over de vieringen

Gelukkig was het sinds zondag 23 januari weer mogelijk diensten mét gemeente te houden. We hopen dat dat voorlopig ook zo blijft. Daarom is het des te belangrijker dat we ons aan de op dat moment geldende afspraken rondom COVID-19 houden.

In de kerk ligt weer een lijst waar u zich in kunt schrijven als u in de kerk bent. Graag mét uw mailadres of telefoonnummer. Deze lijst moeten we aan de GGD overhandigen mocht er een besmetting zijn opgetreden. Tot nu toe was het nog nóóit nodig deze contactlijst te raadplegen.

Tijdens de eucharistieviering op **zondag 6 februari**, de 5e zondag na Epifanie, zal Thomas Ras na de voltooiing van zijn opleiding als lector in onze parochie worden geïnstalleerd.

De zondag daarop, **13 februari**, de 6e zondag na Epifanie, houden we de jaarlijkse gedachtenis voor Mgr. Jacobus van der Oord, in leven bisschop van Haarlem. Mgr. van der Oord was een groot weldoener van onze parochie en stichtte een naar hem genoemd fonds. Als (hoofd-)begunstigde van dit fonds hoort het tot onze verplichtingen een jaarlijkse gedachtenis te houden. Aan onze recente restauratie heeft het fonds een aanzienlijke bijdrage geleverd.

Woensdag 2 maart begint de eucharistieviering voor **Aswoensdag** om 19.30 uur. Met de asoplegging beginnen we de veertigdagentijd. De Anglicaanse parochie is zoals altijd onze gast.

Zondag 6 maart, de 1e zondag van de veertigdagentijd, houden we de jaarlijkse gedachtenis voor Mgr. Bert Wirix-Speetjens, bisschop van Haarlem.